

res Væert ogsaa sat tilbage. Ligeledes har han ofte, mig vitteligt, og jeg har Documenter derover at fremlægge til Thingets Eftersyn, klaget over, at man var gaaet saa uordentligt tilværks, og ikke havde passet de Perioder, som vare bestemte til Afhugning, men derimod var man sprungen fra det Ene til det Andet og ladet ældre Træer staa hen, uden at sørge for Ungskovens Fremme. Det er altsaa ganske tilfældigt, naar Skovenes Benyttelse paa enkelte Districter har nydt bedre Fremme end for den største Part. Det er ikke at rose Overbestyrelsen for, thi det troer jeg aldrig den vil vove paa at tage mod saadan Røes. Men, naar nu, som jeg for mit Bedkommende anseer for givet, denne Overbestyrelse aldrig har været, hvad den burde være, og den har været i saadan Modstrid med det, som egentlig kunde fremmes ved dygtige Skovrideres egne Bestræbelser, saa troer jeg, at der kunde være god Grund for Majoriteten, hvortil jeg har den Ære at henhøre, til at andrage paa, at disse Overførstere, vi have tilladt os at foreslaae og hvis Antal for Fremtiden skulde være 2, bleve udtagne af Skovridernes Midte; thi vi have tilforlædelig ikke kunnet indsee, at det var videre gavnligt, at man holdt sig til den blinde Lykke ved at udfinde en saa vigtig Embedsmand som Overførstere, ligemeget om han var erfaren i Jaget, eller om han vel var kundskabsrig, theoretisk, men manglede Erfaring, og ikke før havde forrettet noget større Skovridereembede. Derfor have vi troet, uden derfor at komme ind paa det Administrative, hvortil den høitærede Finansminister henregner det, at det var i Statens velforstaaede Interesse, ligesom det ogsaa vil være en større Garantie for den ærede Finansminister selv, naar han havde en saadan dygtig Mand eller saadanne dygtige Mænd at stole paa. See vi hen til den sidste Commissions Reisebetænkning, blive vi endvidere bestyrkede i, at naar jeg udtager et Par Skovriderdistricter — saavidt jeg erindrer var Skovrideren i det ene selv Medlem af Commissionen, nemlig det andet Kronborgske, og desuden et privat Skovriderdistrict, som man forresten vel bestandig har holdt for Die ved Udarbejdelsen saavel af Betænkningen som af Udfastet — vil man finde,

at der endnu i Aaret 1850 ikke tillægges Overbestyrelsen, nemlig Overførstere, nogen som helst Røes. Man finder endnu, at Skovene ere forsømte, at den Tingenes Orden, man kunde og turde vente, endnu ikke er indført, uagtet Commissionen i Aaret 1841 udtrykkelig udhævede flere Mangler, s. Ex. at Vandet ikke var afledet fra sumptige Steder, at Besaaing paa bare Steder ikke var skeet, at Udhugningen endnu stod langt tilbage, at man havde ladet det gaae hen saaledes, at man frygtede for at Naaletræerne paa nogle Steder vilde gaae bort, da Insecterne havde taget Overhaand; saaledes var der idelige Udsættelser og Udsættelser paa Bestyrelsen, og vil man nu spørge, hvorfor man da ikke ligesaa godt bebrejder Skovriderne denne Efterladenhed, saa tør jeg dertil svare, at Skovriderne ikke hidtil have haft den fornødne Myndighed og Magt. Det er, som jeg har tilladt mig at anføre, kun enkelte, som i Gjærningen have vilst, at de havde Mod nok til at gaae frem paa den rette Maade i Statens Interesse ved at behandle Skovene rigtigt. Jeg kan saaledes ikke med min bedste Villie for mit Bedkommende indsee, at der kan være den ringeste Risiko for den ærede Finansminister ved for Fremtiden at holde sig til to dygtige og sagskundskabsrige Mænd, istedetfor tidligere til 4 eller 3, der saa lidet have opfyldt de Pligter, der antages at hvile paa dem, og som Staten kunde vente, at de vilde opfylde. Desforuden vilde det ogsaa forhøje Udgifterne betydeligt, hvis der, som i Udfastet er bestemt, skulde ansættes 4 Overførstere istedetfor som vi have tilladt os at foreslaae 2, og det, der saameget er talt derimod, nemlig Pensionen til de afskedigede Overførstere, vilde hurtigt indvindes ved en bedre Bestyrelse. I detmindste anseer jeg det for givet, at naar nye Folk komme til Overbestyrelsen, vil Staten snart indvinde det. Desuden er jeg for mit eget Bedkommende en Hader af alle Udsættelser, naar en ny Organisation skal finde Sted vel at mærke, efterat der først er gjort noie Rede og Rigtighed for Hensigtsmæssigheden deraf, og dette have de Herrer saavel som jeg gjort os i Et og Alt. Den høitærede Finansminister har ogsaa meent, at det var betænkeligt,